

dem under Tøt, under hvilkensomhelst Benævnelse, Indkomststat eller Formue og Vilkaar, eller hvad man nu vilde kalde det, saa var der vundet Noget, saa var Beregningen bleven lettere, saa kunde der i Tiden ventes en stor Vættelse for Eigningscommissionerne, men det kan jeg ikke skjønne vil opnaaes ved, at man hæver Næringsstaten. De kongelige Skatter, Bygningsskatten, Brandhjælpsspengene, som det kaldes, osv., udredes jo af Grundejendommen, og dertil kommer, at de ligger paa disse efter en Grundtægt, hvortil de ere ansatte for meget lang Tid siden efter Eiendommens Beliggenhed, og som slet ikke passer til de nærværende Forhold. Et Sted, som for 100 Aar siden var et nærsomt beliggende Sted, og hvor der fandtes et stort Erhverv, blev dengang høit beskattet, medens der nu maaskee slet ikke drives nogen synderlig Næring. I denne Henseende maatte der ogsaa ske en Forandring, naar man vilde hæve Næringsstaten. Jeg har før troet, at Regjeringen havde en Bemyndigelse i saa Henseende; men ved at gjenemgaae Sagen nøiere seer jeg, at Regjeringen absolut behøver en Bemyndigelse. Naar Regjeringen altsaa til næste Session — nu er det jo forfaldt — vilde komme med et fuldstændigt Lovforslag om, hvorledes Skatterne skulde fordeles i alle Kjøbstæder paa en og samme Maade, under een Benævnelse baade for de reent communale Skatter og for de Skatter, der heds til Staten under Regjeringens Omfarg, da kunde jeg finde mig deri og vilde stemme derfor; men at tage og rive en enkelt Deel af disse Bestemmelser ud for ikke at opnaae Andet end noget Arbejde, synes mig ikke er i sin Orden.

Besjæft: Da jeg agter at stemme mod Lovforslaget, maa det være mig tilladt med et Par Ord at anføre, hvorpaa jeg støtter denne min Mening. For mig er Bestatningen og Lovgivningen om Bestatningen noget af det vigtigste, der frembyder sig til Behandling for den lovgivende Magt. Jeg antager, at den Indflydelse, som Bestatningen har paa den hele Udvikling, er af den Betydning, at et Lovforslag om en Skat eller en Forandring i Skat bør man ikke gaae ind paa uden den nøieste Overveelse. Jeg antager, at det er Lovgi-

ningsmagten, som fra et almindeligt Standpunkt maa søge at komme til en Overbevisning om, hvorvidt en Skat bør hæves eller ikke. Naar man nu seer paa dette Lovforslag, vil man see, at det ikke gjøres afhængigt af den lovgivende Magt, om Næringsstaten i en Kjøbstad skal hæves eller ikke, men det vil beroe paa Borgerrepræsentationen og Indenrigsministeriet. Man gaaer altsaa ud fra, at Borgerrepræsentationerne i de forskjellige Kjøbstæder vilde betragte dette Spørgsmaal fra Lovgivningens Standpunkt, fra samme Standpunkt som den lovgivende Magt. Man lader Rigsdagen træde tilbage og overlader dens Functioner til Borgerrepræsentationerne. Det forekommer mig, at dette ikke gaaer an. Det er den ene Grund, hvorfor jeg ikke kan stemme for Loven. Dersom man var enig om, at Næringsstaten skulde hæves, kunde jeg maaskee komme til den Betragtning at indrømme, at naar den skulde hæves, kunde det overlades til Borgerrepræsentationerne og Indenrigsministeriet; men naar man ikke veed, ikke tør udtales med Bestemthed, at Næringsstaten skal hæves, forekommer det mig ikke at gaae an at lade det beroe paa en Overenskomst mellem Ministeren og Borgerrepræsentationen, om den kan hæves. Man vil jo komme i det foruheldige Tilfælde, at hvis Sagen kom for paa Rigsdagen, og den lovgivende Magt blev enig om, at Næringsstaten ikke bør hæves, skulde man atter paalægge den Skat, som man engang havde hævet. Det er at bringe en saadan Usikkerhed ind i Forholdene, at jeg ikke kan gaae ind derpaa. En anden Betragtning, jeg skal gjøre gjældende, knytter sig til den anden Deel af Lovforslaget, idet man maatte spørge, hvad der, naar Næringsstaten skal hæves, saa skal træde i Stedet, hvilken Skat der skal træde i Stedet, men ikke engang det veed man; thi det er foreslaaet, at saa skal Beløbet bringes tilveie ved en Bestatning enten paa faste Eiendomme eller paa Formue og Leilighed. Nu forekommer det mig klart, at det ikke gaaer an for den lovgivende Magt at hæve en Skat uden at vide, paa hvilken anden Gjenstand det Deficit, som optaaer, skal lægges. Det forekommer mig ikke, at det gaaer an for den lovgivende Magt slet ikke at tage Hensyn til, hvor-